

La mandra

La mandra, pels camins, fa la mòrta.
Se cobrís de tèrra roja
de tal biaís que semble sagnada;
ten sa lenga defòra
e se renvèrsa sus l'esquina
sens pus brica bolegar.

E las agaças venon
e de la creire mòrta
li picanhan la lenga

Mas ela geta sas dents e sas arpas
sus elas
e las devorís.

Ives Roqueta
(transcrich del sègle XIII)

La mandra

La mandra, pels camins, fa la mòrta.
Se cobrís de tèrra roja
de tal biaís que semble sagnada;
ten sa lenga defòra
e se renvèrsa sus l'esquina
sens pus brica bolegar.

E las agaças venon
e de la creire mòrta
li picanhan la lenga

Mas ela geta sas dents e sas arpas
sus elas
e las devorís.

Ives Roqueta
(transcrich del sègle XIII)